

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/49/EB

frá 23. júlí 1996

um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á
hættulegum farmi með jarnbrautum(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar (1),

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndarinnar (2),

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Flutningar á hættulegum farmi með jarnbrautum hafa aukist með árunum, og þar með hefur slyshætta einnig aukist. Því ber að gera ráðstafanir til að tryggja að slíkir flutningar fari fram við eins örugg skilyrði og nokkur kostur er.
- 2) Öll aðildarríkin eru aðilar að samningnum um millilandaflutninga með jarnbrautum (COTIF), en í viðbæti B við hann eru settar samræmdar reglur varðandi samninginn um millilandaflutninga á farmi með jarnbrautum (CIM), og í 1. viðauka við hann eru reglur um millilandaflutninga á hættulegum farmi með jarnbrautum (RID).
- 3) Samningurinn nær ekki til innanlandsflutninga á hættulegum farmi með jarnbrautum. Af þeim sökum er mikilvægt að tryggja samræmda beitingu samhæfðra öryggisreglna í bandalaginu. Þessu markmiði verður helst náð með því að laga lög aðildarríkjanna að RID-reglunum.
- 4) Í samræmi við dreifræðisregluna verður að samræma þessi lög til að tryggja fyllsta öryggi við innanlands- og millilandaflutninga, til að koma í veg fyrir röskun á samkeppni með því að auðvelda frjálsa vöruflutninga og þjónustustarfsemi alls staðar í bandalaginu og til að tryggja samræmi við önnur bandalagsákvæði.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 235, 17. 9. 1996, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 80/96 frá 13. desember 1996 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. C 389, 31. 12. 1994, bls. 15, ásamt breyttri tillögu sem lögð var fram 3. október 1995 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(2) Stjtið. EB nr. C 236, 11. 9. 1995, bls. 36.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 13. júlí 1995 (Stjtið. EB nr. C 249, 25. 9. 1995, bls. 138), sameiginleg afstaða ráðsins frá 8. desember 1995 (Stjtið. EB nr. C 356, 30. 12. 1995, bls. 34) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. apríl 1996 (Stjtið. EB nr. C 141, 13. 5. 1996, bls. 51).

5) Ákvæði þessarar tilskipunar eru með fyrirvara um skuldbindingar sem bandalagið og aðildarríki þess takast á hendur til að berjast fyrir samræmdu kerfi í framtíðinni um flokkun hættulegra efna, í samræmi við markmiðin sem fram koma í 19. kafla framkvæmdaáætlunar 21 frá UNCED-ráðstefnunni sem var haldin í júní 1992 í Rio de Janeiro.

6) Ekki hefur enn verið sett bandalagslöggegjöf um öryggisskilyrði sem eiga að gilda um flutninga á líffræðilegum áhrifavöldum og erfðabreyttum örverum, sem fjallað er um í tilskipunum 90/219/EBE (4), 90/220/EBE (5) og 90/679/EBE (6).

7) Ákvæði þessarar tilskipunar eru með fyrirvara um beitingu annarra bandalagsákvæða á sviði vinnuverndar og umhverfisverndar.

8) Aðildarríkin verða að geta beitt sérstökum umferðarreglum um flutninga á hættulegum farmi með jarnbrautum á yfirráðsvæðum sínum.

9) Aðildarríkjunum þarf að vera kleift, að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með jarnbrautum, að beita áfram reglum í anda tilmæla Sameinuðu þjóðanna um fjölbætta flutninga á hættulegum farmi, svo lengi sem ákvæði RID-reglnanna hafa ekki verið löguð að þessum reglum, sem ætti að auðvelda flutninga á hættulegum farmi sem fara fram með ólíkum flutningsmáta.

10) Hvert aðildarríki um sig verður að eiga þess kost að geta haft eftirlit með eða bannað flutninga með jarnbrautum á yfirráðsvæðum sínum á tilteknum hættulegum farmi af öðrum ástæðum en þeim er varða öryggi.

11) Taka ber tillit til þeirra ströngu öryggisráðstafana sem eru gerðar í Ermarsundsgöngunum vegna hinna sérstöku aðstæðna sem þar ríkjja, einkum hvað varðar sjálfa leiðina og vegalengdina. Einnig ber að gera ráðstafanir er gera aðildarríkjunum kleift að taka upp sams konar ráðstafanir við svipaðar aðstæður. Sum aðildarríki verða að geta beitt strangari stöðlum um flutningsefni vegna umhverfishita í löndum þeirra.

(4) Stjtið. EB nr. L 117, 8. 5. 1990, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/51/EB (Stjtið. EB nr. L 297, 18. 11. 1994, bls. 29).

(5) Stjtið. EB nr. L 117, 8. 5. 1990, bls. 15. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/15/EB (Stjtið. EB nr. L 103, 23. 4. 1994, bls. 20).

(6) Stjtið. EB nr. L 374, 31. 12. 1990, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/30/EB (Stjtið. EB nr. L 155, 6. 7. 1995, bls. 41).

- 12) Með tilliti til fjárfestinga í þessum geira ber að kveða á um aðlögunartímabil til að gera aðildarríkjum kleift að beita áfram tímabundið tilteknum innlendum sérákvæðum er varða kröfur um smíði eða notkun tanka, geyma, umbúða eða notkun neyðarkóða.
- 13) Ekki má koma í veg fyrir að framfarir á sviði tækni og iðnaðar fái notið sín. Því verður að gera ráð fyrir tímabundnum undanþágum.
- 14) Með hliðsjón af ákvæðum RID-reglnanna geta aðildarríkin gert samninga sem víkja frá þeim. Stór hluti tvíhliða samninga milli aðildarríkjanna gengur gegn ákvæðum um frjálsa þjónustustarfsemi í tengslum við flutninga á hættulegum farmi. Með því að setja nauðsynleg ákvæði í viðauka við þessa tilskipun ætti að vera hægt að komast hjá slíkum undanþágum. Nauðsynlegt er að gera ráð fyrir aðlögunartímabili þar sem aðildarríkin geta haldið áfram að beita gildandi samningum sín á milli.
- 15) Flutningur með járnbrautum á hættulegum farmi til eða frá þriðja landi er heimilaður, að því tilskildu að hann fari fram í samræmi við RID-reglurnar. Að því er varðar flutninga frá og til lýðveldisríkja fyrrum Sovétríkjanna, sem ekki eru aðilar að COTIF, er aðildarríkjunum þó heimilt að samþykkja viðeigandi ráðstafanir til að tryggja samsvarandi öryggi og kveðið er á um í RID-reglunum.
- 16) Þessa tilskipun verður að vera hægt að laga skjótt að tækniframförum, einkum með því að taka upp ný ákvæði sem eru sett innan ramma RID-reglnanna. Því skal skipa nefnd í þessu skyni og ákveða málsmeðferð um nána samvinnu milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar innan þessarar nefndar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Gildissvið

1. gr.

1. Þessi tilskipun gildir um flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum innan eða milli aðildarríkja. Aðildarríkin geta þó undanskilið frá gildissviði þessarar tilskipunar flutninga á hættulegum farmi með flutningataekjum sem tilheyra herjum eða eru á ábyrgð þeirra.

2. Þessi tilskipun hefur þó ekki áhrif á rétt aðildarríkjanna, með tilhlýðilegu tilliti til laga bandalagsins, til að gera sérstakar öryggiskröfur í innanlands- eða millilandaflutningum á hættulegum farmi með járnbrautum, að því tilskildu að viðkomandi svæði falli ekki undir viðaukann við þessa tilskipun, einkum að því er varðar:

- járnbrautarsamgöngur;
- staðsetningu vöruvagna í járnbrautarlestum sem ganga innanlands;
- rekstrarreglur um flutningstengda starfsemi á borð við röðun og stöðvun lestarvagna;
- þjálfun starfsmanna og miðlun upplýsinga um hættulegan farm sem verið er að flytja;
- sérstakar reglur um flutning á hættulegum farmi með farþegalestum.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „RID“: reglur um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum, birtar í I. viðauka við viðbæti B við samninginn um millilandaflutninga með járnbrautum (COTIF), og breytingar á þeim;
- „CIM“: samræmdar reglur varðandi samninginn um millilandaflutninga á farmi með járnbrautum, birtar sem viðbæti B við samninginn um millilandaflutninga með járnbrautum (COTIF), og breytingar á þeim;
- „hættulegur farmur“: efni og vörur sem annaðhvort er bannað að flytja með járnbrautum eða sem aðeins má flytja að uppfylltum ákveðnum skilyrðum sem verða sett með viðaukanum við þessa tilskipun;
- „flutningar“: allir flutningar á hættulegum farmi með járnbrautum sem fara eingöngu eða að hluta til fram á yfirráðasvæði aðildarríkis, þar með talið ferming, afferming, flutningur til og frá öðru farartæki og stöðvanir sem eru nauðsynlegar vegna aðstæðna við flutninginn, sem fjallað er um í viðaukanum við þessa tilskipun, með fyrirvara um ákvæði í lögum aðildarríkjanna um ábyrgð í tengslum við slíka starfsemi; flutningar sem alfarið eiga sér stað innan yfirráðasvæðis fyrirtækis eru ekki taldir með.

3. gr.

1. Hættulegan farm sem bannað er að flytja samkvæmt ákvæðum viðaukans má ekki flytja með járnbrautum, samanber þó ákvæði 6. gr.

2. Ef ekki er kveðið á um annað í þessari tilskipun, og með fyrirvara um reglur um markaðsaðgang járnbrautarfyrirtækja eða ákvæði sem að öllu jöfnu gilda um farmflutning með járnbrautum, skal heimila járnbrautarflutninga á hættulegum farmi, svo framarlega sem farið er eftir reglunum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

II. KAFLI

6. gr.

Undanþágur, takmarkanir og frávik

4. gr.

Aðildarríkjnum er heimilt í tengslum við flutninga með járnbrautum innanlands að viðhalda ákvæðum landslaga um flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum, sem samræmast tilmælum Sameinuðu þjóðanna um flutninga á hættulegum farmi, uns viðaukinn við þessa tilskipun hefur verið endurskoðaður og honum breytt til samræmis við þessi tilmæli. Hlutaðeigandi aðildarríki skulu gera framkvæmdastjórninni grein fyrir þessu.

5. gr.

1. Með fyrirvara um önnur ákvæði bandalagsins skal hvert aðildarríki um sig viðhalda rétti til að setja reglur um eða banna flutninga á tilteknum hættulegum farmi á sínu yfirráðasvæði, vegna sjónarmiða er varða þjóðaröryggi eða umhverfisvernd en ekki af ástæðum er varða öryggi í flutningum.

2. a) Að því er varðar flutninga um Ermarsundsgöngin geta Frakkland og Breska konungsríkið sett strangari ákvæði en kveðið er á um í viðaukanum. Framkvæmdastjórninni skal gerð grein fyrir slíkum ákvæðum og skal hún tilkynna hinum aðildarríkjnum það.

b) Telji aðildarríki að setja beri strangari ákvæði um flutninga um göng sem eru á yfirráðasvæði þess, og hafa svipaða eiginleika og Ermarsundsgöngin, skal það tilkynna framkvæmdastjórninni það. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr., ákvarða hvort viðkomandi göng hafa svipaða eiginleika. Framkvæmdastjórninni skal gerð grein fyrir ákvæðum sem aðildarríki tekur upp og skal hún tilkynna hinum aðildarríkjnum það.

c) Aðildarríki þar sem umhverfshiti er að öllu jöfnu undir -20°C getur sett strangari staðla að því er varðar ganghita efnisins sem á að nota við innanlandsflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum á yfirráðasvæði þess, uns ákvæði um réttan viðmiðunarhita fyrir tiltekin loftslagssvæði hafa verið tekin upp í viðaukann.

3. Ef aðildarríki telur, þegar óhapp eða slys bar að höndum, að gildandi öryggisákvæði hafi ekki nægt til að draga úr þeirri hættu sem flutningar hafa í för með sér, og ef brýnt er að grípa til aðgerða tafarlaust, skal það tilkynna framkvæmdastjórninni, á undirbúningsstigi, um þær ráðstafanir sem það hyggst grípa til. Framkvæmdastjórnin skal ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr., hvort leyfa beri framkvæmd þessara ráðstafana og í hve langan tíma.

4. Aðildarríkin mega viðhalda öllum ákvæðum í landslögum sem eru í gildi 31. desember 1996 að því er varðar flutninga og umbúðir efna sem innihalda díoxín eða fúran.

1. Hvert aðildarríki um sig getur, þegar sjó- eða loftflutningar eru liður í áætluninni, heimilað flutninga með járnbrautum innan síns yfirráðasvæðis á hættulegum farmi, enda sé farmurinn flokkaður, pakkaður og merktur í samræmi við alþjóðlegar kröfur um sjó- og loftflutninga.

Þegar innanlands- eða millilandaflutningar fela í sér flutninga á sjó getur aðildarríki, til viðbótar við ákvæði viðaukans, beitt ákvæðum er taka tillit til alþjóðlegra reglna um sjóflutninga, þar með talið alþjóðlegra reglna um flutninga á ferjum.

2. Ákvæði viðaukans um útlit flutningsskjala og notkun tungumála við merkingar eða í fylgiskjölum skulu ekki gilda um flutninga sem eru einungis bundnir við yfirráðasvæði eins aðildarríkis. Aðildarríki getur heimilað notkun annarra skjala og tungumála en þeirra sem kveðið er á um í viðaukanum vegna flutninga sem fara fram á yfirráðasvæði þess.

3. Hvert aðildarríki um sig getur á sínu yfirráðasvæði leyft notkun járnbrautarvagna sem eru smíðaðir fyrir 1. janúar 1997, enda þótt þeir samræmist ekki ákvæðum þessarar tilskipunar, hafi þeir verið smíðaðir í samræmi við innlendar kröfur sem voru í gildi 31. desember 1996, að því tilskildu að slíkir vagnar uppfylli tilskildar öryggiskröfur.

4. Hvert aðildarríki um sig getur viðhaldið ákvæðum landslaga sem eru í gildi 31. desember 1996 varðandi smíði, notkun og flutningsskilyrði fyrir nýja tanka og nýja geyma, sbr. 2. flokk viðaukans, jafnvel þótt viðkomandi ákvæði séu frábrugðin ákvæðum viðaukans, þar til tilvísanir í staðla um smíði og notkun tanka og geyma, sem hafa sömu bindandi áhrif og ákvæði þessarar tilskipunar, hafa verið teknar upp í viðaukann, en þó ekki lengur en til 31. desember 1998. Geyma og tanka sem eru smíðaðir fyrir 1. janúar 1999 má nota áfram samkvæmt upprunalegu skilyrðunum, að því tilskildu að slíkir geymar og tankar haldi áfram að uppfylla tilskildar öryggiskröfur.

5. Hvert aðildarríki um sig getur viðhaldið öðrum ákvæðum landslaga en þeim sem eru sett fram í viðaukanum, að því er varðar viðmiðunarhita við flutninga á fljótandi gasi eða blöndum af fljótandi gasi á yfirráðasvæði þess, uns ákvæði um réttan viðmiðunarhita fyrir tiltekin loftslagssvæði hafa verið tekin upp í Evrópustaðla og búið er að setja tilvísanir í þessa staðla í viðaukann.

6. Hvert aðildarríki um sig getur, í flutningum á yfirráðasvæði sínu, heimilað notkun umbúða sem eru framleiddar en ekki vottaðar í samræmi við RID-reglurnar fyrir 1. janúar 1997, að því tilskildu að á slíkum umbúðum sé framleiðsludagur tilgreindur og þær standist viðeigandi próf sem mælt er fyrir um í landslögum sem eru í gildi 31. desember 1996 og að því tilskildu að allar slíkar umbúðir haldi áfram að uppfylla viðeigandi öryggiskröfur (þar með talið próf og skoðun þar sem þess er krafist), í samræmi við eftirfarandi: hægt skal vera að nota meðalstóra málmgeyma fyrir búlkavöru og málmunnur sem rúma meira en 50 lítra í allt að því 15 ár frá framleiðsludegi; hægt skal vera að nota aðrar málm- og plastumbúðir í allt að fimm ár frá framleiðsludegi, þó ekki eftir 31. desember 1998.

7. Hvert aðildarríki um sig getur, til 31. desember 1998, heimilað á sínu yfirlýðingum flutninga á tilteknum hættulegum farmi sem búið er að pakka fyrir 1. janúar 1997, að því tilskildu að farmurinn sé flokkaður, pakkaður og merktur í samræmi við kröfur landslaga sem eru í gildi fyrir 1. janúar 1997.

8. Hvert aðildarríki um sig getur viðhaldið ákvæðum landslaga sem eru í gildi 31. desember 1996 og varða merkingar með neyðarkóða í stað hættunúmers, sem kveðið er á um í viðaukanum, að því er varðar járnbrautarflutninga sem fara fram á yfirlýðingum þess.

9. Hvert aðildarríki um sig getur, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, viðhaldið vægari ákvæðum en þeim sem sett eru fram í viðaukanum vegna járnbrautarflutninga innan yfirlýðingum síns á litlu magni af tilteknum hættulegum farmi, að undanskildum efnum sem hafa miðlungsmikla eða mikla geislavirkni.

10. Aðildarríki getur heimilað tímabundna flutninga á hættulegum farmi á yfirlýðingum sínu eða flutninga sem eru bannaðir samkvæmt ákvæðum viðaukans eða flutninga sem fara fram við önnur skilyrði en þau sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

11. Þessi tilskipun hefur þó ekki áhrif á rétt aðildarríkja, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina og með tilhlýðilegu tilliti til laga bandalagsins, til að heimila á sérleiðum á yfirlýðingum sínum reglubundna flutninga á hættulegum farmi, sem eru liður í iðnaðarferli, og eru annaðhvort bannaðir samkvæmt ákvæðum viðaukans eða fara fram við önnur skilyrði en þau sem mælt er fyrir um í viðaukanum, svo framarlega sem flutningarnir eru staðbundnir og undir ströngu eftirliti við vel skilgreind skilyrði.

12. Að því tilskildu að öryggi sé ekki stefnt í hættu, geta aðildarríkin veitt tímabundnar undanþágur frá ákvæðum viðaukans, þannig að hægt sé að láta fara fram á yfirlýðingum þeirra prófanir sem gera þarf áður en viðaukanum er breytt til að laga hann að framförum á sviði tækni og iðnaðar. Framkvæmdastjórninni skal greint frá þessu og skal hún gera hinum aðildarríkjunum viðvart.

Tímabundnar undanþágur sem lögbær yfirvöld aðildarríkja ná samkomulagi um á grundvelli viðaukans skulu vera í formi marghliða samnings sem yfirvald, sem á frumkvæðið að samningnum, leggur fyrir lögbær yfirvöld allra aðildarríkja. Framkvæmdastjórninni skal tilkynnt um það.

Undanþágum sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein skal beitt án þess að sendanda, vöruflytjanda eða viðtakanda sé mismunandi á grundvelli þjóðernis eða staðfestu; undanþágur mega gilda í fimm ár og ekki skal vera hægt að endurnýja þær.

13. Aðildarríki getur, til 31. desember 1998 í síðasta lagi, farið eftir gildandi samningum við önnur aðildarríki, enda sé sendanda, vöruflytjanda eða viðtakanda ekki mismunandi á grundvelli þjóðernis eða staðfestu. Allar undanþágur sem síðar koma til skulu uppfylla ákvæði 12. mgr.

14. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkja, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina og með tilhlýðilegu tilliti til laga bandalagsins, til að heimila flutninga á hættulegum farmi við vægari skilyrði en þau sem mælt er fyrir um í viðaukanum við þessa tilskipun, svo framarlega sem flutningarnir eru staðbundnir og fara fram um skammtar vegalengdir innan afmarkaðra hafnar-, flugvallar- eða iðnaðarsvæða.

7. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæði landslaga og bandalagsákvæði um markaðsaðgang má heimila flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum milli yfirlýðingum bandalagsins og þriðju landa ef flutningarnir sem um ræðir samræmast ákvæðum RID-reglnanna.

2. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkis, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, til að samþykkja ákvæði fyrir sitt yfirlýðingum um flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum frá og til lýðveldisríkja fyrrum Sovétríkja sem ekki eru aðilar að COTIF. Slíkar reglur skulu eingöngu gilda um flutninga á hættulegum farmi á járnbrautum (í umbúðum, búlkum eða tönkum) með járnbrautarvögnum sem eru leyfðir í ríki sem ekki er aðili að COTIF. Með viðeigandi ráðstöfunum og skuldbindingum skulu hlutaðeigandi aðildarríki ábyrgjast að öryggiskröfur sambærilegar þeim sem kveðið er á um í RID-reglunum verði áfram uppfylltar. Að því er tiltekin aðildarríki varðar skulu ákvæði sem um getur í þessari málsgrein eingöngu gilda um tankvagna.

III. KAFLI

Lokaákvæði

8. gr.

Breytingar, sem eru nauðsynlegar til að laga viðaukanum að vísindalegum og tæknilegum framförum á þeim sviðum sem fjallað er um í þessari tilskipun, einkum með það í huga að taka mið af breytingum á RID-reglunum, skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr.

9. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um flutninga á hættulegum farmi, sem komið var á fót með 9. gr. tilskipunar 94/55/EB (1), hér á eftir kölluð „nefndin“, og sem skal skipuð fulltrúum aðildarríkja undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skilar álit sínu á drögum fyrir þau tímamörk sem formaður hennar setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkja vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaður greiðir ekki atkvæði.

3. a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.
- b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

10. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

11. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

12. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. júlí 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

I. YATES

forseti.

VIÐAUKI**Reglur um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (RID), með gildistöku 1. janúar 1995, þar sem orðið „aðildarríki“ komi í stað orðanna „samningsaðili“ og „ríkin eða járnbrautirnar“.**

Ath.: Útgáfur á öllum opinberum tungumálum bandalagsins verða birtar jafnskjótt og búið er að steypa textanum saman og þýðingar liggja fyrir á öllum tungumálunum.

*
* *
*

Í þessum viðauka merkir hugtakið „farmbréf“ „CIM-farmbréf“ sem er notað í millilandaflutningum en hefur þó ekki áhrif á rétt aðildarríkis til að nota annað sambærilegt skjal fyrir flutninga sem ekki falla undir CIM. Auk þess skal notkun táknsins „ADR“, sbr. spássíunr. 15 í þessum viðauka, ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkis til að heimila, í flutningum innanlands, flutning ökutækja með járnbrautum í samræmi við ákvæði landslaga sem eru sett til framkvæmdar tilskipun 94/55/EB.